

Nicolae Florescu, un mester al cuvântului, promotor al valorilor naționale

de Alexandru Herlea

S-a stins din viața cu totul pe neașteptate Nicolae Florescu, un critic literar devotat profesiei sale pe care a practicat-o neobosit și cu o totală dăruire, un mare român profund atașat originilor și identității sale pe care le-a apărut și promovat cu luciditate și fără să precupească vreun efort. Un om, un om în toată puterea cuvântului. Demn și integru, impermeabil compromisurilor, convins de justetea cauzelor pe care le apăra și pentru care nici un sacrificiu nu era prea mare ; generos și altruist, gata să te ajute cu toate mijloacele pe care le avea la dispoziție, începând cu un sfat sau cu o informație ; discret, modest, rezervat și chiar sfios în unele circumstanțe, N. Florescu a fost o personalitate de excepție în care morală și profesionalismul, etica și estetica se gaseau intim înlantuite. Capacitatea sa de a identifica și promova adevăratele valori, perseverența în acest angajament, alături de celelalte calități ale sale au făcut din el un port drapel al valorilor morale și naționale.

Născut în octombrie 1942, Nicolae Florescu aparține unei generații care a cunoscut din copilărie binefacerile comunismului și pe cele ale ocupației străine, binefaceri care sunt încă atât de prezente astăzi în România. Cu toate că este numai cu o zi mai tânăr decât mine, drumurile noastre s-au încrucișat târziu. Așa în 2008, la Paris, l-am cunoscut mai deaproape pe cel care m-a onorat foarte curând cu marea lui prietenie, pentru care îi rămân profund îndatorat. Participăm amândoi la o reuniune dedicată apariției celei de a doua ediții a cărții lui Remus Radina « Testamentul din Morga », îngrijită de Ilie Mihalcea și publicată în editura « Jurnalul Literar ». Prietenia noastră s-a dezvoltat pe puternicul nostru atașament pentru adevăratele valori românești și europene.

În cei 5 ani care au urmat, legătura noastră a devenit tot mai strânsă, Nicolae Florescu deschizându-mi larg paginile revistei « Jurnalul Literar » a cărui redactor-sef era. Pentru mine, obișnuit cu dificultățile de acces în mass-media din România, controlată politic, a fost o mare noutate. În paginile acestui periodic am publicat de atunci, în mod regulat, diverse texte printre care interviuri luate de către noul meu prieten. Începând cu 2011 « Jurnalul Literar » adăposteste și întreaga informație privitoare la activitatea celei mai cunoscute asociații a exilului românesc din Paris « La Maison Roumaine » a cărei președinție am preluat-o în primăvara aceluși an. Nicolae Florescu nu a fost străin de decizia de a candida la președinția asociației, amenințată de dispariție ; argumentele sale erau serioase iar personalitatea sa mă impresionase profund. El dorea ca această instituție să-și continue existența în contextul în care, după evenimentele din decembrie '89, securitatea și nomenclatura detineau în continuare putere în România.

La Maison Roumaine a beneficiat de un ajutor substanțial din partea lui Nicolae Florescu, care se afirmase începând cu anii '90 ca un specialist al culturii exilului și al introducerii acesteia în țară. Efectuează după deschiderea granițelor numeroase deplasări în străinătate : Freiburg, Paris, Roma, Madrid, München, etc. unde se întâlnește cu reprezentanți ai exilului, cărora le ia interviuri și unde cercetează, cu profesionalismul care îl caracteriza, diferitele arhive. Lungile sale sejururi la Biblioteca Română de la Freiburg au fost deosebit de fructuoase. Tot din 1990 devine redactor șef la « Jurnalul Literar » periodic care se specializează în cultura și istoria exilului.

Continuă în paralel să lucreze ca cercetător științific la « Institutul de Istorie și Teorie Literară G. Calinescu » și să publice un număr impresionant de studii regrupate în mai multe cărți printre care

amintesc in ordine cronologica, dupa 1998: « Intoarcerea proscrisilor », « « Noi cei din padure », « Nicolae Cartoian regasind calea spre Padova », « Divagatiuni cu Anton Holban », « Resemnarea cavalerilor », « Convorbiri prin timp », « Inapoi la Aristarc ». Este in acelasi timp editor si al unui mare numar de carti al unor cunoscuti scriitori printre care Eugen Ionescu, Emil Cioran, Mircea Eliade.

De o vasta cultura, Nicolae Florescu acorda o deosebita importanta calitatilor morale ale oamenilor de cultura considerand ca ele sunt determinante pentru intelegerea operei lor, fiind inseparabile de calitatile estetice ale acesteia. Studiul exilului i-a intarit probabil aceasta viziune.

Prezentarea si analiza operei lui Nicolae Florescu, fie ea si succinta, nu constituie insa obiectul acestui modest cuvânt pronunțat, la aceasta reuniune de sfarsit de an (13 decembrie 2013) a asociatiei La Maison Roumaine, unde scriitorul Bujor Nedelcovici, jurnalistul Ilie Mihalcea si profesorul Vlad Constantinesco evoca si ei tot atat de succint personalitatea criticului literar, omului de cultura si marelui roman Nicolae Florescu. La Maison Roumaine va organiza in anul care vine o conferinta dezbateri dedicata marelui ei sustinator si cu aceasta ocazie sunt convinsi ca se va analiza in detaliu opera lui.

Inainte de a incheia doresc sa aduc multumirile asociatiei noastre si ale mele personal Doamnei Ileana Florescu care a hotarat ca, cel putin in parte, sa continue opera sotului ei, adica sa publice mai departe « Jurnalul Literar ». Domnia sa a fost principala lui colaboratoare, sub numele de Ileana Corbea ; este co-autoare a mai multor carti. Pentru asociatia La Maison Roumaine continuarea aparitiei « Jurnalului Literar » este o adevarata binefacere.